ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 11ης Δεκεμβρίου 2014*

«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού τρισδιάστατου σήματος — Σχήμα φύλλου χόρτου μέσα σε φιάλη — Προγενέστερο εθνικό τρισδιάστατο σήμα — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 75 και άρθρο 76, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Διακριτική ευχέρεια την οποία παρέχει το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 — Υποχρέωση αιτιολόγησης»

Στην υπόθεση T-235/12,

CEDC International sp. z o.o., με έδρα το Oborniki Wielkopolskie (Πολωνία), εκπροσωπούμενη από τους M. Siciarek, G. Rząsa και J. Mrozowski, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από την D. Walicka,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Underberg AG, με έδρα το Dietlikon (Ελβετία), εκπροσωπούμενη από τους V. von Bomhard, A. Renck και J. Fuhrmann, δικηγόρους,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 26ης Μαρτίου 2012 (υπόθεση R 2506/2010-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Przedsiębiorstwo Polmos Białystok (Spółka Akcyjna) και της Underberg AG,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους Δ. Γρατσία, πρόεδρο, την M. Kancheva (εισηγήτρια) και τον C. Wetter, δικαστές,

γραμματέας: C. Heeren, υπάλληλος διοίκησης,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 29 Μαΐου 2012,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντίκρουσης του ΓΕΕΑ, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 31 Οκτωβρίου 2012,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντίκρουσης της παρεμβαίνουσας, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 31 Οκτωβρίου 2012,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα απάντησης, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 29 Ιανουαρίου 2013,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα ανταπάντησης του ΓΕΕΑ, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 6 Μαΐου 2013,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα ανταπάντησης της παρεμβαίνουσας, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 6 Μαΐου 2013,

έχοντας υπόψη τις γραπτές ερωτήσεις που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο στους διαδίκους,

έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν οι διάδικοι στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 30 Απριλίου και στις 5 Μαΐου 2014,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζήτησης της 5ης Ιουνίου 2014,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Την 1η Απριλίου 1996 η παρεμβαίνουσα, η εταιρία Underberg AG, υπέβαλε στο Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως είχε τροποποιηθεί [έχει αντικατασταθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)].

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το κατωτέρω εικονιζόμενο τρισδιάστατο σημείο:

3 Το τρισδιάστατο σήμα για το οποίο υποβλήθηκε η αίτηση καταχώρισης ως κοινοτικού σήματος ανταποκρίνεται στην παρακάτω περιγραφή: «Ένα πρασινοκαφέ φύλλο χόρτου μέσα σε φιάλη, το μήκος του οποίου είναι περίπου τα τρία τέταρτα του ύψους της φιάλης.»

4 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται, μεταξύ άλλων, στην κλάση 33, υπό την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και ανταποκρίνονται στην ακόλουθη περιγραφή: «Οινοπνευματώδη ποτά και ηδύποτα.»

5 Η αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 51/2003, της 23ης Ιουνίου 2003.

6 Στις 15 Σεπτεμβρίου 2003 η Przedsiębiorstwo Polmos Białystok (Spółka Akcyjna), στην οποία έχει υποκατασταθεί η προσφεύγουσα, η CEDC International sp. z o. o., μετά τη συγχώνευση των εταιριών το 2011 κατόπιν απορρόφησης, άσκησε ανακοπή, δυνάμει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 41 του κανονισμού 207/2009), κατά της αίτησης καταχώρισης του επίμαχου σήματος για τα προϊόντα που περιγράφονται ανωτέρω στη σκέψη 4.

7 Η ανακοπή στηριζόταν, μεταξύ άλλων, στο προγενέστερο γαλλικό τρισδιάστατο σήμα αριθ. 95588457, για το οποίο η αίτηση είχε κατατεθεί στις 18 Σεπτεμβρίου 1995, η καταχώριση είχε γίνει στις 18 Απριλίου 1997 και η ανανέωση στις 9 Ιουνίου 2005 για «οινοπνευματώδη ποτά» που περιλαμβάνονται στην κλάση 33 του Διακανονισμού της Νίκαιας και το οποίο απεικονίζεται κατωτέρω:

8 Το τρισδιάστατο αυτό γαλλικό σήμα ανταποκρίνεται στην παρακάτω περιγραφή: «μια φιάλη, όπως αυτή της εικόνας, στο εσωτερικό της οποίας έχει τοποθετηθεί ένα φύλλο χόρτου διαγώνια σχεδόν προς το σώμα της φιάλης».

9 Η ανακοπή στηριζόταν επίσης στο γερμανικό σήμα αριθ. 39848553, στα πολωνικά σήματα αριθ. 62018, 62081 και 85811, στο ιαπωνικό σήμα αριθ. 2092826, στο γαλλικό σήμα αριθ. 98746752, καθώς και σε ορισμένα μη καταχωρισμένα σήματα που η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι της ανήκαν σε διάφορα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

10 Οι λόγοι που προβλήθηκαν προς στήριξη της ανακοπής ήταν, όσον αφορά, πρώτον, το προγενέστερο γαλλικό τρισδιάστατο σήμα που απεικονίζεται παραπάνω στη σκέψη 7, οι λόγοι που προβλέπονται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχεία α′ και β′, του κανονισμού 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχεία α′ και β′, του κανονισμού 207/2009], όσον αφορά, δεύτερον, το ίδιο αυτό σήμα και τα αναφερθέντα ανωτέρω στη σκέψη 9 καταχωρισμένα σήματα, οι λόγοι που προβλέπονται στο άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009] και, όσον αφορά, τρίτον, τα αναφερθέντα ανωτέρω στη σκέψη 9 μη καταχωρισμένα σημεία, οι λόγοι που προβλέπονται στο άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009].

11 Στις 11 Ιουλίου 2007 η προσφεύγουσα προσκόμισε εμπροθέσμως αποδεικτικά στοιχεία της χρήσης του προγενέστερου γαλλικού τρισδιάστατου σήματος, καθόσον το τμήμα ανακοπών της είχε τάξει, κατόπιν σχετικής αίτησης της παρεμβαίνουσας, προθεσμία που έληγε την 1η Αυγούστου 2007. Στις 3 Ιουλίου 2008 η προσφεύγουσα ανέπτυξε την επιχειρηματολογία της ως προς την απόδειξη της χρήσης αυτής.

12 Στις 18 Οκτωβρίου 2010 το τμήμα ανακοπών απέρριψε εξ ολοκλήρου την ανακοπή. Το τμήμα αυτό δέχτηκε, μεταξύ άλλων, ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που είχε προσκομίσει η προσφεύγουσα δεν επαρκούσαν ως απόδειξη της ουσιαστικής χρήσης του προγενέστερου γαλλικού τρισδιάστατου

σήματος και ότι το γεγονός ότι στην ετικέτα της φιάλης που διετίθετο στο εμπόριο αναγραφόταν η λέξη «żubrówka» και απεικονιζόταν ένας βίσωνας αλλοίωνε τον διακριτικό χαρακτήρα του εν λόγω σήματος υπό τη μορφή με την οποία είχε καταχωριστεί.

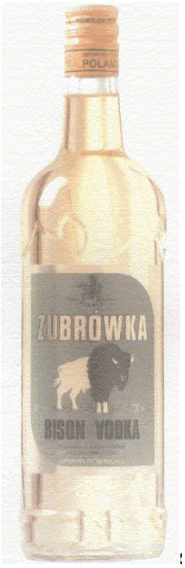
13 Στις 17 Δεκεμβρίου 2006 η προσφεύγουσα άσκησε ενώπιον του ΓΕΕΑ, βάσει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009, προσφυγή κατά της απόφασης του τμήματος ανακοπών. Στις 18 Φεβρουαρίου η προσφεύγουσα κατέθεσε το υπόμνημα στο οποίο εξέθετε τους λόγους προσφυγής και το οποίο συνοδευόταν από ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία της χρήσης που δεν είχαν προσκομιστεί ενώπιον του τμήματος ανακοπών.

14 Με απόφαση της 26ης Μαρτίου 2012 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τέταρτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε εξ ολοκλήρου την προσφυγή.

15 Όσον αφορά, πρώτον, τον λόγο ανακοπής που προβλέπει το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχεία α′ και β′, του κανονισμού 207/2009, το τμήμα προσφυγών επισήμανε καταρχάς, σε σχέση με τα αποδεικτικά στοιχεία της χρήσης που του είχε προσκομίσει η προσφεύγουσα, τα εξής:

«13 Τα αποδεικτικά στοιχεία της χρήσης που έχουν προσκομιστεί [από την προσφεύγουσα] περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, δύο ένορκες δηλώσεις, από τις οποίες η μία είναι του οικονομικού διευθυντή και προέδρου [της προσφεύγουσας] και η άλλη του διευθύνοντος συμβούλου της Pernod S.A., η οποία είναι ο αποκλειστικός αντιπρόσωπος της βότκας Żubrówka [της προσφεύγουσας] για το γαλλικό έδαφος. Σύμφωνα με τις ένορκες αυτές δηλώσεις, κατά το διάστημα 2000-2004 “κάθε φιάλη βότκας ZUBROWKA που πωλούνταν στη Γαλλία ήταν φιάλη που περιείχε ένα φύλλο βουχλόης ακριβώς ίδιο με αυτό που απεικονίζεται στο γαλλικό καταχωρισμένο σήμα αριθ. 95 588 457”. Στις δύο αυτές ένορκες δηλώσεις είχε επισυναφθεί η

παρακάτω απεικόνιση της βότκας με το σήμα ZUBROWKA, όπως η βότκα αυτή πωλούνταν στη Γαλλία, σύμφωνα με τις εν λόγω δηλώσεις, κατά τη σχετική περίοδο [κατά το διάστημα από τις 23 Ιουνίου 1998 μέχρι τις 22 Ιουνίου 2003]:

14 Τα αποδεικτικά στοιχεία περιλαμβάνουν επίσης ορισμένο αριθμό φυλλαδίων που προορίζονταν για τους Γάλλους μεταπωλητές κατά το διάστημα 1999 έως 2002 και στα οποία η βότκα Żubrówka παρουσιαζόταν ως εξής:

15 Ομοίως, στα αποδεικτικά στοιχεία περιλαμβάνεται ορισμένος αριθμός διαφημιστικών φυλλαδίων των ετών 2003 έως 2006, τα οποία διανέμονταν από γαλλικές υπεραγορές στους πελάτες τους και στα οποία η βότκα Żubrówka παρουσιαζόταν ως εξής:

16 Δεν έχει προσκομιστεί καμία απεικόνιση άλλου τρόπου παρουσίασης της βότκας, πέρα από τις απεικονίσεις τις περιλαμβανόμενες στις τρεις προηγούμενες παραγράφους.»

16 Το τμήμα προσφυγών έκρινε στη συνέχεια ότι το γαλλικό σήμα, του οποίου είχε αποδειχτεί η χρήση, συνίστατο σε «φιάλη συνηθισμένου σχήματος, το εσωτερικό της οποίας διατρέχει διαγωνίως μια γραμμή από το πάνω αριστερό μέρος της φιάλης, ακριβώς κάτω από το λαιμό της φιάλης, μέχρι το αντίθετο σημείο του περιγράμματος της βάσης της», όπως το σήμα αυτό απεικονίζεται παραπάνω στη σκέψη 7, ότι τα αποδεικτικά στοιχεία της χρήσης έδειχναν φιάλες με δύο διαφορετικά σχήματα, αλλά με την ίδια πάντα ετικέτα «ZUBROWKA BISON VODKA», η οποία ήταν έντονη και όχι διαφανής και κάλυπτε μεγάλο μέρος της φιάλης, και ότι η διαγώνια γραμμή δεν διέτρεχε την εξωτερική επιφάνεια και δεν εμφανιζόταν στην ίδια την ετικέτα. Το τμήμα προσφυγών έκρινε επίσης ότι, λόγω της ετικέτας, δεν ήταν δυνατόν να δει κανείς τι υπήρχε πίσω από την ετικέτα ή μέσα στις φιάλες.

17 Το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, με βάση τα δεδομένα αυτά, η προσφεύγουσα δεν είχε αποδείξει τη φύση της χρήσης του προγενέστερου γαλλικού τρισδιάστατου σήματός της, δηλαδή τη χρήση του σήματος αυτού με τη μορφή με την οποία είχε καταχωριστεί ή με μορφή που να διαφέρει ως προς στοιχεία που δεν αλλοιώνουν τον διακριτικό χαρακτήρα του σήματος υπό την καταχωρισμένη μορφή του. Το τμήμα προσφυγών συνήγαγε το συμπέρασμα ότι, αφού το εν λόγω σήμα ήταν το μόνο προγενέστερο σήμα στο οποίο στηριζόταν η ανακοπή κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχεία α′ και β′, του κανονισμού 207/2009, η ανακοπή έπρεπε να απορριφθεί.

18 Όσον αφορά, δεύτερον, τον λόγο ανακοπής που προβλέπει το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η προσφεύγουσα δεν είχε αποδείξει ότι τα μη καταχωρισμένα σήματα που η προσφεύγουσα ισχυριζόταν ότι της ανήκαν σε διάφορα κράτη μέλη της Ένωσης (βλ. ανωτέρω σκέψη 9), και συγκεκριμένα στη Γερμανία, είχαν πραγματικά χρησιμοποιηθεί, οπότε απέρριψε την ανακοπή, καθόσον στηριζόταν στον λόγο αυτό.

19 Όσον αφορά, τρίτον, τον λόγο ανακοπής που προβλέπει το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η προσφεύγουσα δεν είχε αποδείξει ούτε την πραγματική χρήση των σημάτων που είχε επικαλεστεί (βλ. ανωτέρω σκέψη 9) ούτε, με τα έγγραφα των συμβάσεων που είχε προσκομίσει, ότι είχε κάποια σχέση αντιπροσωπείας ή εμπορική σχέση με την παρεμβαίνουσα, οπότε απέρριψε τη στηριζόμενη στον λόγο αυτό ανακοπή. Χάριν πληρότητας, το τμήμα προσφυγών πρόσθεσε αφενός ότι η προσφεύγουσα δεν είχε αποδείξει ότι ήταν ο δικαιούχος ορισμένων από τα σήματα που είχε επικαλεστεί και αφετέρου ότι η ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης καταχώρισης ήταν μεταγενέστερη της ημερομηνίας του επίμαχου σήματος ή μάλιστα ότι η ύπαρξη των σημάτων δεν είχε αποδειχθεί επαρκώς σύμφωνα με τον κανόνα 19 του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 (ΕΕ L 303, σ. 1), κυρίως λόγω μη ύπαρξης μετάφρασης προς τα αγγλικά, δηλαδή προς τη γλώσσα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Αιτήματα των διαδίκων

20 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

21 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή,

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού των παραρτημάτων που προσκομίστηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

22 Η προσφεύγουσα προσκομίζει ορισμένα παραρτήματα για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, παραρτήματα στα οποία περιλαμβάνονται μια απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου της Βαρσοβίας της 24ης Αυγούστου 2011 (παράρτημα C.2) και μια απόφαση του πολωνικού Γραφείου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας της 19ης Οκτωβρίου 2012 (παράρτημα C.3), μαζί με ένα απόσπασμα του πολωνικού νόμου του 2000 για το δίκαιο της βιομηχανικής ιδιοκτησίας (παράρτημα C.4), και ισχυρίζεται ότι τα παραρτήματα αυτά επιβεβαιώνουν ότι το πολωνικό τρισδιάστατο σήμα αριθ. 85811, που απεικονίζει την πασίγνωστη φιάλη με ένα φύλλο χόρτου, οφείλει τη φήμη του στην ύπαρξη ακριβώς αυτού του χαρακτηριστικού φύλλου χόρτου μέσα στη φιάλη. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι στα παραρτήματα αυτά «παρατίθεται η εθνική νομολογία» και στηρίζεται συναφώς στη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου κατά την οποία είναι παραδεκτή η επίκληση αποφάσεων εθνικών δικαστηρίων, έστω και αν δεν έγινε επίκλησή τους κατά τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ, οπότε δεν μπορεί να απαγορεύεται ούτε στους διαδίκους ούτε στο Γενικό Δικαστήριο να λαμβάνουν υπόψη, κατά την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, στοιχεία αντλούμενα από τη νομολογία των δικαστηρίων

της Ένωσης ή των εθνικών ή των διεθνών δικαστηρίων [βλ. απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 2012, Carrols κατά ΓΕΕΑ — Gambettola (Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL), T-291/09, Συλλογή, EU:T:2012:39, σκέψεις 34 και 35 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

23 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν το παραδεκτό των παραρτημάτων αυτών, τα οποία θα πρέπει, κατ' αυτούς, να απορριφθούν ως νέα πραγματικά περιστατικά. Η παρεμβαίνουσα αμφισβητεί επίσης ότι έχει σημασία, προκειμένου να εξακριβωθεί πόσο γνωστό ήταν το προγενέστερο γαλλικό σήμα στη Γαλλία μεταξύ του 1998 και του 2003, το αν το 2011 η φιάλη βότκας με το φύλλο χόρτου ήταν πασίγνωστη στην Πολωνία, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα.

24 Επιβάλλεται ευθύς εξαρχής η διαπίστωση ότι τα παραρτήματα αυτά προσκομίστηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου όχι ως αποφάσεις εθνικών δικαστηρίων που μπορεί να λάβει υπόψη το Γενικό Δικαστήριο κατά την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, και συγκεκριμένα του κανονισμού 207/2009, όπως έχει γίνει δεκτό με τη νομολογία που παρατέθηκε ανωτέρω στη σκέψη 22, αλλά ως αποδεικτικά στοιχεία του ότι η φήμη του πολωνικού τρισδιάστατου σήματος οφείλεται στο ότι στο σήμα αυτό απεικονίζεται ένα φύλλο χόρτου.

25 Κατά πάγια νομολογία όμως, σκοπός της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγής είναι ο έλεγχος της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ κατά την έννοια του άρθρου 65 του κανονισμού 207/2009. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι οι διάδικοι δεν μπορούν να επικαλούνται στο στάδιο της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγής πραγματικά περιστατικά που δεν επικαλέστηκαν ενώπιον των οργάνων του ΓΕΕΑ και ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να επανεξετάζει πραγματικά περιστατικά υπό το πρίσμα αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίζονται για πρώτη φορά ενώπιόν του. Πράγματι, η νομιμότητα μιας απόφασης τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ πρέπει να εκτιμάται με βάση τα στοιχεία που το ΓΕΕΑ είχε στη διάθεσή του κατά τον χρόνο έκδοσης της απόφασής του [βλ. αποφάσεις της 18ης Ιουλίου 2006, Rossi κατά ΓΕΕΑ, C-214/05 P, Συλλογή, EU:C:2006:494, σκέψεις 50 έως 52 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, της 18ης Δεκεμβρίου 2008, Les Éditions Albert René κατά ΓΕΕΑ, C-16/06 P, Συλλογή, EU:C:2008:739, σκέψεις 136 έως 138 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 16ης Ιανουαρίου 2014, Optilingua κατά ΓΕΕΑ — Esposito (ALPHATRAD), T-538/12, EU:T:2014:9, σκέψη 19 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

26 Επομένως, τα παραρτήματα C.2 έως C.4 που υπέβαλε η προσφεύγουσα πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτα, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστεί η αποδεικτική ισχύς τους.

27 Εν πάση περιπτώσει, τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία πρέπει επίσης να απορριφθούν ως αλυσιτελή, διότι δεν αφορούν τη χρήση του επίμαχου εν προκειμένω προγενέστερου γαλλικού σήματος κατά την κρίσιμη περίοδο, αλλά τον μεταγενέστερο ισχυρισμό σχετικά με τη φήμη ενός πολωνικού σήματος, το οποίο ισχύει σε άλλη επικράτεια και του οποίου άλλωστε η ύπαρξη δεν είχε αποδεδειχθεί ενώπιον του ΓΕΕΑ πριν από την κρίσιμη καταληκτική ημερομηνία, σύμφωνα με τη διαπίστωση του τμήματος προσφυγών που περιλαμβάνεται στο σημείο 34 της προσβαλλόμενης απόφασης και την οποία δεν αμφισβήτησε η προσφεύγουσα με την παρούσα προσφυγή.

Επί της ουσίας

28 Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακύρωσης, οι οποίοι αφορούν, πρώτον, την παραβίαση της αρχής της νομιμότητας και του *Manuel pratique des marques* του ΓΕΕΑ, δεύτερον, την παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 και του κανόνα 22, παράγραφος 3, του κανονισμού 2868/95, καθώς και του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο α', και του άρθρου 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009, και, τρίτον, την παράβαση του άρθρου 75 και του άρθρου 76, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 207/2009.

29 Επισημαίνεται ευθύς εξαρχής ότι η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ορθότητα των διαπιστώσεων και εκτιμήσεων του ΓΕΕΑ σχετικά με όλους τους λόγους ανακοπής, δηλαδή τους λόγους που προβλέπονται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο α', στο άρθρο 8, παράγραφος 3, και στο άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009. Η προσφεύγουσα εκθέτει πάντως ότι βάλλει με την επιχειρηματολογία της μόνο κατά των συμπερασμάτων στα οποία καταλήγει το τμήμα προσφυγών ως προς την αξιολόγηση των προσκομισθεισών αποδείξεων της χρήσης, διότι τα συμπεράσματα αυτά αφορούν εξίσου όλους τους λόγους ανακοπής.

30 Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει καταρχάς τον τρίτο λόγο ακύρωσης, ο οποίος στηρίζεται στον ισχυρισμό ότι συντρέχει παράβαση του άρθρου 75 και του άρθρου 76, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 207/2009 και αφορά τα αποδεικτικά στοιχεία που πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά την εκτίμηση της ουσιαστικής χρήσης του προγενέστερου γαλλικού σήματος.

31 Με τον τρίτο αυτό λόγο ακύρωσης, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το ΓΕΕΑ παρέλειψε να εξετάσει ορισμένα πραγματικά περιστατικά, χωρίς να παραθέσει συναφώς καμία αιτιολογία, οπότε παρέβη το άρθρο 75 και το άρθρο 76, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 207/2009. Ειδικότερα, το ΓΕΕΑ παρέλειψε να εξετάσει τις εικόνες που προσκόμισε η προσφεύγουσα και στις οποίες το επίμαχο προϊόν απεικονίζεται υπό τέσσερις διαφορετικές γωνίες, όχι μόνο από μπροστά, αλλά και από πίσω και από τα πλάγια, πράγμα που αποδεικνύει, κατά την προσφεύγουσα, ότι το τρισδιάστατο σήμα με τη μορφή του φύλλου χόρτου μέσα σε φιάλη ήταν ορατό ευκρινώς και είχε χρησιμοποιηθεί πράγματι. Το ΓΕΕΑ αγνόησε επίσης ορισμένα άλλα αποδεικτικά στοιχεία, όπως άρθρα δημοσιευμένα στον Τύπο ή μηνύματα αναρτημένα σε διαδικτυακά φόρουμ, από τα οποία προκύπτει, κατά την προσφεύγουσα πάντα, ότι οι Γάλλοι καταναλωτές είχαν την αντίληψη ότι το φύλλο χόρτου μέσα στη φιάλη ήταν ένα πρωτότυπο χαρακτηριστικό με διακριτική δύναμη, το οποίο αφορούσε συνεπώς τη φύση της χρήσης του σήματος.

32 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς ότι, αφού το τμήμα προσφυγών δεν διατύπωσε αντιρρήσεις σχετικά με το παραδεκτό των αποδεικτικών στοιχείων που επισυνάπτονταν στο υπόμνημα της 18ης Φεβρουαρίου 2011, στο οποίο η προσφεύγουσα εξέθετε τους λόγους προσφυγής (βλ. ανωτέρω σκέψη 13), και δεν αναφέρθηκε στο άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, είναι θεμιτό το συμπέρασμα ότι το εν λόγω τμήμα θεώρησε παραδεκτά τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία. Ακόμη και αν υποτεθεί ότι το τμήμα προσφυγών είχε την πρόθεση να θεωρήσει απαράδεκτα τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία, η αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης θα ήταν, εν πάση περιπτώσει, πλημμελής, καθόσον στην περίπτωση εκείνη το τμήμα προσφυγών θα έπρεπε να έχει αιτιολογήσει επαρκώς την εκτίμησή του. Η προσφεύγουσα παραθέτει συναφώς τη νομολογία του Δικαστηρίου που στηρίζεται στο εν λόγω άρθρο. Το συμπέρασμά της είναι ότι το τμήμα προσφυγών, αφού ούτε απέρριψε τα προαναφερθέντα αποδεικτικά στοιχεία ούτε έκρινε ότι δεν έχουν αποδεικτική δύναμη, ήταν υποχρεωμένο να τα λάβει υπόψη και να τα εξετάσει. Το ότι δεν το έπραξε συνιστά παράβαση του άρθρου 75 και του άρθρου 76, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 207/2009.

33 Η προσφεύγουσα θεωρεί επίσης ότι το ΓΕΕΑ παρέβη το άρθρο 75 και το άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009, καθόσον αφενός δεν αιτιολόγησε την απόφασή του, ειδικότερα ως προς τη διαπίστωσή του ότι το φύλλο χόρτου μέσα στη φιάλη δεν είναι ορατό, και αφετέρου εξέτασε τα αποδεικτικά στοιχεία μεμονωμένα, μη λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία η φιάλη απεικονίζεται από τα πλάγια ή από πίσω.

34 Το ΓΕΕΑ απαντά ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί να αξιώνει να ληφθούν υπόψη τα στοιχεία που προσκόμισε μαζί με το υπόμνημα στο οποίο εξέθετε τους λόγους προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών, δηλαδή μετά τη λήξη της προθεσμίας που της είχε τάξει το τμήμα ανακοπών. Ακόμη και η διακριτική ευχέρεια που έχει το ΓΕΕΑ δυνάμει του άρθρου 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, όπως έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο, να συνεκτιμά πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία που δεν έχουν προσκομιστεί έγκαιρα, υπόκειται στην προϋπόθεση ότι δεν υπάρχει καμία αντίθετη διάταξη. Το άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009 όμως,

όπως εφαρμόζεται κατά τον κανόνα 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95, περιέχει ακριβώς διάταξη που απαγορεύει τη συνεκτίμηση των αποδείξεων της χρήσης οι οποίες προσκομίζονται για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

35 Κατά το ΓΕΕΑ, εν προκειμένω δεν έχει άλλωστε εφαρμογή η νομολογιακή εξαίρεση που επιτρέπει να λαμβάνονται υπόψη συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία ή νέα περιστατικά. Τα νέα στοιχεία δεν είναι συμπληρωματικά των στοιχείων που έχουν προσκομιστεί εμπρόθεσμα, διότι απεικονίζουν μια φιάλη που διαφέρει από τη φιάλη που απεικονίζεται στα προηγούμενα έγγραφα, καθώς και ένα επίμηκες αντικείμενο —που θα μπορούσε να είναι φύλλο χόρτου— που απεικονίζεται παγίως στο εσωτερικό της φιάλης, πράγμα που αποτελεί το πρώτο και μοναδικό αποδεικτικό στοιχείο της χρήσης του αντικειμένου αυτού εντός μιας φιάλης. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν εξήγησε σε σχέση με τι ήταν συμπληρωματικές οι αποδείξεις αυτές και γιατί δεν τις είχε προσκομίσει εμπρόθεσμα.

36 Το ΓΕΕΑ ισχυρίζεται επίσης ότι από το γεγονός ότι το τμήμα προσφυγών δεν απέρριψε ως απαράδεκτα τα στοιχεία που προσκομίστηκαν εκπρόθεσμα δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι το τμήμα αυτό τα θεώρησε παραδεκτά. Το γεγονός ότι το τμήμα προσφυγών δεν περιέλαβε τα στοιχεία αυτά μεταξύ των στοιχείων που έλαβε υπόψη για να εκτιμήσει τη φύση της χρήσης πρέπει αντίθετα να ερμηνευθεί ως απόφαση του τμήματος να μην τα λάβει υπόψη.

37 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει, τέλος, ότι η έλλειψη αιτιολογίας, ακόμη και αν θεωρηθεί αποδεδειγμένη, δεν επισύρει, καθεαυτή, την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης, όταν δεν επηρεάζει το βάσιμο της απόφασης αυτής.

38 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει επίσης ότι η διαπίστωση ότι το φύλλο χόρτου δεν φαίνεται ευκρινώς στηρίζεται στις απεικονίσεις της φιάλης (βλ. ανωτέρω σκέψη 15) και αιτιολογείται από την ύπαρξη της ετικέτας, η οποία καλύπτει μεγάλο μέρος της φιάλης και κρύβει αυτό που βρίσκεται πίσω από την ετικέτα ή μέσα στη φιάλη (βλ. ανωτέρω σκέψη 16). Το ΓΕΕΑ θεωρεί ότι συνεκτιμήθηκαν όλα τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία της χρήσης και ότι η προσφεύγουσα βάλλει ουσιαστικά κατά του αποτελέσματος της εκτίμησης των στοιχείων αυτών.

39 Η παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται ότι η προσκόμιση των απεικονίσεων της φιάλης από τα πλάγια είναι προδήλως εκπρόθεσμη. Πρώτον, οι απεικονίσεις αυτές δεν προσκομίστηκαν εντός της προθεσμίας που είχε τάξει το τμήμα ανακοπών (δηλαδή μέχρι την 1η Αυγούστου 2007), αλλά τριάμισι χρόνια αργότερα (στις 18 Φεβρουαρίου 2011) και για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Δεύτερον, οι απεικονίσεις αυτές δεν έχουν καμία ουσιαστική σχέση με τα αποδεικτικά στοιχεία της χρήσης που είχαν ήδη προσκομιστεί, αφού δείχνουν μια φιάλη με καμπυλωτό και όχι με στενόμακρο λαιμό. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την ύπαρξη τέτοιας σχέσης και δεν υποστήριξε ειδικότερα ότι επρόκειτο είτε για αποδεικτικό στοιχείο της χρήσης είτε για συμπλήρωση των προσκομισθέντων ήδη αποδεικτικών στοιχείων. Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν διατύπωσε, κατά τη διαδικασία της ανακοπής, κανένα επιχείρημα που να στηρίζεται στις απεικονίσεις αυτές της φιάλης από τα πλάγια. Τέλος, οι απεικονίσεις της φιάλης που περιλαμβάνονται στα σημεία 13 έως 16 της προσβαλλόμενης απόφασης δείχνουν σαφώς ποιους τρόπους παρουσίασης έλαβε υπόψη του το τμήμα προσφυγών κατά την άσκηση της διακριτικής ευχέρειάς του, και συγκεκριμένα ότι επρόκειτο σε όλες τις περιπτώσεις για απεικονίσεις του μπροστινού μέρους της φιάλης, και ποιους δεν έλαβε υπόψη του λόγω της εκπρόθεσμης προσκόμισής τους. Συναφώς η αιτιολογία του τμήματος προσφυγών επιτρέπεται, κατά τη νομολογία, να μπορεί να συναχθεί έμμεσα.

40 Η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει επίσης ότι το ΓΕΕΑ αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή του με βάση τα έγγραφα που είχαν προσκομιστεί και δεν μπορούσε να βασίσει την εκτίμησή του σε πιθανότητες ή σε τεκμήρια, εικάζοντας ή υποθέτοντας δηλαδή ότι ο καταναλωτής, κατά την αγορά του προϊόντος, μπορεί να βλέπει από το πλάι της φιάλης το φύλλο χόρτου, παρά την ύπαρξη της ετικέτας.

41 Επισημαίνεται ευθύς εξαρχής ότι η προσφεύγουσα, με τον τρίτο λόγο ακύρωσης, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 75 και του άρθρου 76, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 207/2009, υποστηρίζει κατ' ουσία ότι το τμήμα προσφυγών κακώς παρέλειψε να εξετάσει ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία που η προσφεύγουσα προσκόμισε για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος αυτού, και συγκεκριμένα τις απεικονίσεις της φιάλης βότκας Żubrówka υπό τέσσερις διαφορετικές γωνίες, όχι μόνο από μπροστά, αλλά και από πίσω και από τα πλάγια, και κακώς δεν παρέθεσε συναφώς καμία αιτιολογία.

42 Στο σημείο αυτό επιβάλλεται να υπενθυμιστεί ότι, δυνάμει του άρθρου 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009, οι αποφάσεις του ΓΕΕΑ πρέπει να αιτιολογούνται. Ο κανόνας 50, παράγραφος 2, στοιχείο η', του κανονισμού 2868/95 ορίζει ότι η απόφαση του τμήματος προσφυγών πρέπει να περιέχει το σκεπτικό του. Η υποχρέωση αυτή έχει το ίδιο περιεχόμενο με εκείνη που απορρέει από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ. Κατά πάγια νομολογία, από την απαιτούμενη κατά το άρθρο 296 ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική του συντάκτη της οικείας πράξης. Η υποχρέωση αυτή έχει διττό σκοπό, και συγκεκριμένα να παρέχεται η δυνατότητα στους μεν ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου, προκειμένου να υπερασπίζουν τα δικαιώματά τους, στον δε δικαστή της Ένωσης να ασκεί τον έλεγχο της νομιμότητας της απόφασης. Το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας απόφασης ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις αυτές πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο σε σχέση με το γράμμα της, αλλά και με το πλαίσιο εντός του οποίου εκδόθηκε, καθώς και με το σύνολο των νομικών κανόνων που διέπουν το σχετικό θέμα [βλ. απόφαση της 8ης Μαρτίου 2013, Mayer Naman κατά ΓΕΕΑ — Daniel e Mayer (David Mayer), T-498/10, EU:T:2013:117, σκέψη 56 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

43 Το άρθρο 76 του κανονισμού 207/2009, με τίτλο «Αυτεπάγγελτη εξέταση των πραγματικών περιστατικών», έχει ως εξής:

«1 Κατά την ενώπιόν του διαδικασία, το [ΓΕΕΑ] εξετάζει [αυτεπαγγέλτως] τα πραγματικά περιστατικά· εντούτοις, σε διαδικασία που αφορά τους σχετικούς λόγους απαραδέκτου της καταχώρισης, η εξέταση περιορίζεται στα επιχειρήματα που προβάλλουν οι διάδικοι καθώς και τα υποβληθέντα από αυτούς αιτήματα.

2 Το [ΓΕΕΑ] μπορεί να μη λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά των οποίων δεν έγινε επίκληση ή αποδείξεις που δεν προσκόμισαν εγκαίρως οι διάδικοι.»

44 Κατά πάγια νομολογία, από το γράμμα του άρθρου 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 προκύπτει ότι οι διάδικοι εξακολουθούν κατά κανόνα, αν δεν υπάρχει αντίθετη διάταξη, να έχουν τη δυνατότητα να προβάλουν πραγματικά περιστατικά και να προσκομίσουν αποδεικτικά στοιχεία ακόμη και μετά τη λήξη των προθεσμιών που τάσσουν προς τούτο οι διατάξεις του κανονισμού 207/2009 και ότι δεν επιβάλλεται στο ΓΕΕΑ καμία απαγόρευση συνεκτίμησης πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων που προβλήθηκαν ή προσκομίστηκαν εκπροθέσμως (αποφάσεις της 13ης Μαρτίου 2007, ΓΕΕΑ κατά Kaul, C-29/05 P, Συλλογή, EU:C:2007:162, σκέψη 42, της 18ης Ιουλίου 2013, New Yorker SHK Jeans κατά ΓΕΕΑ, C-621/11 P, Συλλογή, EU:C:2013:484, σκέψη 22, και της 26ης Σεπτεμβρίου 2013, Centrotherm Systemtechnik κατά ΓΕΕΑ και centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, Συλλογή, EU:C:2013:593, σκέψη 77), δηλαδή μετά τη λήξη της προθεσμίας που έταξε το τμήμα ανακοπών και, ενδεχομένως, για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

45 Το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, διευκρινίζοντας ότι το ΓΕΕΑ «μπορεί» να μη λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία που προβλήθηκαν ή προσκομίστηκαν εκπροθέσμως, παρέχει στην πράξη στο ΓΕΕΑ ευρεία διακριτική ευχέρεια, προκειμένου να κρίνει, αιτιολογώντας την απόφασή του επ' αυτού του σημείου, αν πρέπει να τα λάβει υπόψη ή όχι (αποφάσεις ΓΕΕΑ κατά Kaul, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:C:2007:162, σκέψεις 43 και 68, New

Yorker SHK Jeans κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:C:2013:484, σκέψη 23, και Centrotherm Systemtechnik κατά ΓΕΕΑ και centrotherm Clean Solutions, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:C:2013:593, σκέψη 78).

46 Υπέρ της διακριτικής ευχέρειας του ΓΕΕΑ να λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία που προβλήθηκαν ή προσκομίστηκαν εκπροθέσμως από τους διαδίκους συνηγορούν λόγοι ασφάλειας δικαίου και χρηστής διοίκησης. Συγκεκριμένα, η ευχέρεια αυτή είναι, τουλάχιστον όσον αφορά διαδικασία ανακοπής, ικανή να συμβάλει στην αποφυγή της καταχώρισης σημάτων των οποίων η χρήση ενδέχεται ακολούθως να αμφισβητηθεί επιτυχώς σε διαδικασία ακύρωσης ή σε διαδικασία παραποίησης σήματος (βλ. επ' αυτού απόφαση ΓΕΕΑ κατά Kaul, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:C:2007:162, σκέψη 48 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

47 Εν προκειμένω πρέπει να εξακριβωθεί κατά πόσον το τμήμα προσφυγών άσκησε τη διακριτική του ευχέρεια ως προς τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε για πρώτη φορά ενώπιόν του η προσφεύγουσα.

48 Δεν αμφισβητείται ότι τα αποδεικτικά στοιχεία της χρήσης που παρατίθενται στα σημεία 13 έως 16 της προσβαλλόμενης απόφασης (βλ. ανωτέρω σκέψη 15) προσκομίστηκαν από την προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος ανακοπών εντός της προθεσμίας που της είχε τάξει το τμήμα αυτό.

49 Από τη δικογραφία προκύπτει επίσης ότι, αντίθετα από ό,τι ισχυρίζεται η παρεμβαίνουσα, η προσφεύγουσα προσκόμισε, με το υπόμνημα στο οποίο εξέθετε τους λόγους της προσφυγής της ενώπιον του τμήματος προσφυγών και το οποίο κατέθεσε στις 18 Φεβρουαρίου 2011 (βλ. σελίδες 7 έως 23 του υπομνήματος), πέντε έγγραφα που είχαν επισυναφθεί ως παραρτήματα στο υπόμνημα αυτό. Δεν αμφισβητείται ότι τα παραρτήματα αυτά δεν είχαν προσκομιστεί εντός της προθεσμίας που είχε τάξει το τμήμα ανακοπών.

50 Τα πέντε παραρτήματα, τα οποία προσκομίστηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών, ήταν τα ακόλουθα:

— ορισμένα άρθρα από τον γαλλικό Τύπο και αποσπάσματα από αναρτήσεις σε γαλλικά διαδικτυακά φόρουμ της περιόδου 1998-2003, με απεικονίσεις της φιάλης της βότκας Żubrówka, καθώς και δηλώσεις π.χ. ότι η βότκα Żubrówka, με τη «φημισμένη βουχλόη» «είναι εύκολα αναγνωρίσιμη, χάρη στο φύλλο του αρωματικού χόρτου που βρίσκεται μέσα στη φιάλη»,

— ένα απόσπασμα από τον οδηγό *Wallpaper City Guide* της Βαρσοβίας (Πολωνία),

— μια δήλωση του Κ., τεχνολογικού υπεύθυνου της προσφεύγουσας από το 1992 για τη σήμανση των προϊόντων, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, η οποία ήταν συνταγμένη στα πολωνικά και μεταφρασμένη στα αγγλικά (στο εξής: δήλωση του Κ.),

— μια αφίσα στην οποία αναγραφόταν «Żubrówka, η βότκα με την αρωματική βουχλόη»,

— ένα απόσπασμα από τον διαδικτυακό τόπο Wikipedia.

51 Ειδικότερα, η δήλωση του Κ. περιείχε τα ακόλουθα πληροφοριακά στοιχεία. Πρώτον, ο Κ. βεβαίωνε ότι η προσφεύγουσα, υπό την προηγούμενη επωνυμία Przedsiębiorstwo POLMOS Białystok, παρήγε από τη δεκαετία του 1970 μέχρι το 2011 τη βότκα Żubrówka τόσο για την πολωνική αγορά όσο και για εξαγωγή. Κατά τον Κ., μολονότι για τη βότκα αυτή είχαν χρησιμοποιηθεί διάφορες ετικέτες κατά τη διάρκεια όλων αυτών των ετών, το χαρακτηριστικό της ήταν και εξακολουθεί να είναι ένα φύλλο χόρτου μέσα στις φιάλες, το οποίο προστατεύεται στην Πολωνία και σε διάφορες άλλες χώρες από ένα σήμα που συνίσταται σε «φιάλη που περιέχει φύλλο χόρτου». Δεύτερον, ο Κ. πρόσθεσε ότι η βότκα Żubrówka με πράσινη ετικέτα, την οποία παρήγε η προσφεύγουσα σε συσκευασίες του 0,5, του 0,7 και του ενός λίτρου, εξαγόταν στη Γαλλία κατά το διάστημα 1998-2003 από την αντιπρόσωπό της,

την PHZ AGROS, και στη συνέχεια άμεσα από την ίδια την προσφεύγουσα. Ο Κ. διευκρίνισε ότι πριν από το 2000 η βότκα Żubrówka με πράσινη ετικέτα που προοριζόταν για εξαγωγή στη Γαλλία παραγόταν από την POLMOS Poznań, αλλά η εμφάνιση των φιαλών, των ετικετών και του φύλλου του χόρτου μέσα στις φιάλες ήταν ακριβώς ίδια με την εμφάνιση που είχε επιλέξει η προσφεύγουσα από το 2000. Τρίτον, ο Κ. επισύναψε στη δήλωσή του δείγματα φωτογραφιών, για να καταστήσει σαφέστερο τον τρόπο της σήμανσης των φιαλών βότκας Żubrówka με πράσινη ετικέτα και για να τονίσει το μοτίβο χόρτου μέσα στις φιάλες, ακόμη και στις φιάλες που προορίζονταν για τη γαλλική αγορά κατά το διάστημα 1998-2003. Κατά τον Κ., από τις φωτογραφίες αυτές προκύπτει σαφώς ότι οποιοσδήποτε καταναλωτής μπορούσε να διακρίνει ευκρινώς το φύλλο χόρτου, ανεξάρτητα από το αν κοιτούσε τη φιάλη από μπροστά ή από πίσω.

52 Στη δήλωση του Κ. είχαν επισυναφθεί επίσης τέσσερις φωτογραφίες φιαλών βότκας Żubrówka των 700 ml, οι οποίες είχαν εξαχθεί, κατά τον Κ., στη Γαλλία, φωτογραφίες που απεικονίζουν τη φιάλη με τους εξής τέσσερις τρόπους, και συγκεκριμένα από μπροστά, από τις δύο αντίθετες πλευρές και από πίσω:

53 Στα σημεία 13 έως 15 της προσβαλλόμενης απόφασης (βλ. ανωτέρω σκέψη 15) το τμήμα προσφυγών τόνισε όμως ότι τα αποδεικτικά στοιχεία της χρήσης τα οποία είχε προσκομίσει η προσφεύγουσα περιελάμβαναν, «μεταξύ άλλων», δύο ένορκες δηλώσεις, μία του οικονομικού διευθυντή και προέδρου της εταιρίας αυτής και μια δεύτερη του διευθύνοντος συμβούλου της Pernod S.A., η οποία ήταν ο αποκλειστικός αντιπρόσωπος για τη βότκα Żubrówka στο γαλλικό έδαφος, στις οποίες είχαν επισυναφθεί μια απεικόνιση της βότκας αυτής, ορισμένα φυλλάδια που προορίζονταν για τους Γάλλους μεταπωλητές κατά το διάστημα 1999-2002, με τέσσερις απεικονίσεις, και ορισμένα διαφημιστικά φυλλάδια τα οποία διανέμονταν από γαλλικές υπεραγορές στους πελάτες τους κατά το διάστημα 2003-2006, με οκτώ απεικονίσεις.

54 Επομένως, η κρίση του τμήματος προσφυγών που περιέχεται στο σημείο 16 της προσβαλλόμενης απόφασης και κατά την οποία «δεν έχει προσκομιστεί καμία απεικόνιση άλλου τρόπου παρουσίασης της βότκας, πέρα από τις απεικονίσεις τις περιλαμβανόμενες στις τρεις προηγούμενες παραγράφους» έχει την έννοια ότι αφορά τα αποδεικτικά στοιχεία της χρήσης τα οποία προσκομίστηκαν ενώπιον του τμήματος ανακοπών εντός της προθεσμίας που είχε τάξει το τμήμα αυτό αλλ' όχι τα στοιχεία που προσκομίστηκαν εκπροθέσμως ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

55 Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το τμήμα προσφυγών έλαβε υπόψη μόνον τα στοιχεία τα οποία προσκόμισε η προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος ανακοπής και δεν άσκησε τη διακριτική του ευχέρεια να λάβει υπόψη του τα αποδεικτικά στοιχεία της χρήσης που προσκομίστηκαν για πρώτη φορά ενώπιόν του, και συγκεκριμένα τη δήλωση του Κ. και τις συνημμένες στη δήλωση αυτή φωτογραφίες, τα άρθρα του γαλλικού Τύπου ή τα αποσπάσματα από αναρτήσεις σε γαλλικά διαδικτυακά φόρουμ.

56 Επομένως, κακώς η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, αφού το τμήμα προσφυγών ούτε διατύπωσε αντιρρήσεις σχετικά με το παραδεκτό των αποδεικτικών στοιχείων που επισυνάπτονταν στο υπόμνημα της 18ης Φεβρουαρίου 2011, στο οποίο η προσφεύγουσα εξέθετε τους λόγους της

προσφυγής της, ούτε αναφέρθηκε στο άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, είναι θεμιτό το συμπέρασμα ότι το εν λόγω τμήμα θεώρησε παραδεκτά τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία. Αφού το τμήμα προσφυγών δεν άσκησε τη διακριτική του ευχέρεια, δεν μπορούσε να κρίνει σιωπηρώς παραδεκτά τα εν λόγω στοιχεία.

57 Επιπλέον, κατά τη νομολογία, από το γράμμα του άρθρου 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 προκύπτει ότι η εκπρόθεσμη επίκληση πραγματικών περιστατικών ή προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων δεν συνεπάγεται ότι ο διάδικος που προβαίνει σε αυτή μπορεί να αξιώσει άνευ ετέρου από το ΓΕΕΑ να συνεκτιμήσει τα εν λόγω περιστατικά ή στοιχεία (απόφαση ΓΕΕΑ κατά Kaul, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:C:2007:162, σκέψεις 43 και 63). Το εκπρόθεσμο της προσκόμισης των αποδεικτικών στοιχείων είναι ακριβώς το σημείο στο οποίο διαφέρουν τα πραγματικά περιστατικά της υπό κρίση υπόθεσης από τα πραγματικά περιστατικά που αφορούσε η νομολογία την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα [απόφαση της 10ης Οκτωβρίου 2012, Bimbo κατά ΓΕΕΑ — Panrico (BIMBO DOUGHNUTS), T-569/10, EU:T:2012:535, σκέψη 35], όπου τα επιχειρήματα και τα αποδεικτικά στοιχεία που κρίθηκαν σιωπηρώς παραδεκτά είχαν προβληθεί και προσκομιστεί εμπρόθεσμα.

58 Κακώς επίσης το ΓΕΕΑ απαντά ότι το γεγονός ότι το τμήμα προσφυγών δεν περιέλαβε τα νέα αυτά στοιχεία μεταξύ των στοιχείων που έλαβε υπόψη για να εκτιμήσει τη φύση της χρήσης πρέπει αντίθετα να ερμηνευθεί ως απόφαση του τμήματος να μην τα λάβει υπόψη. Αφού το τμήμα προσφυγών δεν άσκησε τη διακριτική του ευχέρεια, δεν μπορούσε να κρίνει σιωπηρώς τα εν λόγω στοιχεία απαράδεκτα.

59 Ακόμη και αν υποτεθεί ότι το ΓΕΕΑ άσκησε τη διακριτική του ευχέρεια κατά τον ένα ή τον άλλο τρόπο, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι, κατά τη νομολογία, όταν το ΓΕΕΑ, ασκώντας τη διακριτική του ευχέρεια, αποφασίζει αν πρέπει να λάβει υπόψη ένα έγγραφο που έχει προσκομιστεί εκπροθέσμως, πρέπει να αιτιολογεί την απόφασή του επί του σημείου αυτού (αποφάσεις ΓΕΕΑ κατά Kaul, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:C:2007:162, σκέψη 43, New Yorker SHK Jeans κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:C:2013:484, σκέψη 23, και Centrotherm Systemtechnik κατά ΓΕΕΑ και centrotherm Clean Solutions, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:C:2013:593, σκέψη 78).

60 Όπως τόνισε το Δικαστήριο, η ενδεχόμενη συνεκτίμηση από το ΓΕΕΑ τέτοιων συμπληρωματικών αποδεικτικών στοιχείων δεν συνιστά σε καμία περίπτωση «χάρη» προς τον έναν ή τον άλλο διάδικο, αλλά πρέπει να αποτελεί απόρροια της αντικειμενικής και αιτιολογημένης άσκησης της διακριτικής ευχέρειας την οποία παρέχει στον εν λόγω οργανισμό το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009. Η απαιτούμενη υποχρέωση αιτιολόγησης αυτή καθίσταται επιτακτικότερη στην περίπτωση που το ΓΕΕΑ αποφασίζει να μη δεχθεί τα εκπροθέσμως προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία (απόφαση Centrotherm Systemtechnik κατά ΓΕΕΑ και centrotherm Clean Solutions, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:C:2013:593, σκέψεις 111 και 112).

61 Εν προκειμένω επιβάλλεται όμως η διαπίστωση ότι το τμήμα προσφυγών δεν άσκησε τη διακριτική του ευχέρεια να λάβει υπόψη του τα αποδεικτικά στοιχεία της χρήσης που προσκομίστηκαν για πρώτη φορά ενώπιόν του και δεν παρέθεσε συναφώς καμία αιτιολογία. Η ορθότητα της διαπίστωσης αυτής δεν αναιρείται από τη χρήση της φράσης «μεταξύ άλλων» στο σημείο 13 της προσβαλλόμενης απόφασης, καθόσον η χρήση της φράσης αυτής δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αντικειμενική και αιτιολογημένη άσκηση της εν λόγω διακριτικής ευχέρειας που είχε ως αποτέλεσμα τη μη συνεκτίμηση των στοιχείων αυτών.

62 Η νομολογία, πέρα από αυτή την υποχρέωση αιτιολόγησης, έχει διατυπώσει και ορισμένα κριτήρια για την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του ΓΕΕΑ σχετικά με τη συνεκτίμηση των εκπροθέσμως προσκομιζόμενων αποδεικτικών στοιχείων. Συγκεκριμένα, η συνεκτίμηση των στοιχείων αυτών από το ΓΕΕΑ μπορεί να δικαιολογείται ιδίως όταν το ΓΕΕΑ θεωρεί, αφενός, ότι τα εκπροθέσμως προβληθέντα στοιχεία ενδέχεται εκ πρώτης όψεως να είναι πραγματικά λυσιτελή για την έκβαση της ασκηθείσας ενώπιόν του ανακοπής και, αφετέρου, ότι το στάδιο της διαδικασίας κατά το οποίο προσκομίστηκαν

εκπροθέσμως τα στοιχεία αυτά, αλλά και οι σχετικές περιστάσεις, δεν εμποδίζουν τη συνεκτίμηση αυτή (αποφάσεις ΓΕΕΑ κατά Kaul, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:C:2007:162, σκέψη 44, New Yorker SHK Jeans κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:C:2013:484, σκέψη 33, και Centrotherm Systemtechnik κατά ΓΕΕΑ και centrotherm Clean Solutions, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:C:2013:593, σκέψη 113).

63 Εν προκειμένω πρέπει όμως να γίνει δεκτό ότι, μεταξύ των εκπροθέσμως προσκομισθέντων στοιχείων, τουλάχιστον η δήλωση του Κ. και οι συνημμένες στη δήλωση αυτή απεικονίσεις της φιάλης από μπροστά, από τις δύο αντίθετες πλευρές και από πίσω (βλ. ανωτέρω σκέψεις 50 και 51), καθώς και τα άρθρα από τον γαλλικό Τύπο και τα αποσπάσματα από αναρτήσεις σε γαλλικά διαδικτυακά φόρουμ πληρούσαν τις δύο αυτές προϋποθέσεις, οπότε θα μπορούσε να είναι δικαιολογημένη η συνεκτίμησή τους από το ΓΕΕΑ.

64 Συγκεκριμένα, η δήλωση του Κ. και οι συνημμένες στη δήλωση αυτή απεικονίσεις της φιάλης από μπροστά, από τις δύο αντίθετες πλευρές και από πίσω μπορούσαν εκ πρώτης όψεως να είναι πραγματικά λυσιτελείς για την έκβαση της ανακοπής που είχε ασκηθεί ενώπιον του ΓΕΕΑ, καθόσον η συνεκτίμησή τους θα μπορούσε να ανατρέψει τις εκτιμήσεις του τμήματος προσφυγών που παρατίθενται στα σημεία 17 και 18 της προσβαλλόμενης απόφασης (βλ. ανωτέρω σκέψεις 16 και 17), δηλαδή, πρώτον, ότι «η διαγώνια γραμμή δεν διέτρεχε την εξωτερική επιφάνεια και δεν εμφανιζόταν στην ίδια την ετικέτα», δεύτερον, ότι, «λόγω της ετικέτας, δεν ήταν δυνατόν να δει κανείς τι υπήρχε πίσω από την ετικέτα ή μέσα στις φιάλες» και, τρίτον, ότι, «με βάση τα δεδομένα αυτά, η [προσφεύγουσα] δεν είχε αποδείξει τη φύση της χρήσης» του προγενέστερου γαλλικού τρισδιάστατου σήματός της.

65 Στο σημείο αυτό πρέπει να τονιστεί ότι, σε περίπτωση που ένα σήμα είναι τρισδιάστατο, όπως συμβαίνει με το επίμαχο εν προκειμένω, δεν επιτρέπεται η στατική, δισδιάστατη εξέτασή του, αλλά επιβάλλεται μια δυναμική, τρισδιάστατη αξιολόγησή του. Ο ενδιαφερόμενος καταναλωτής προσλαμβάνει όντως με τις αισθήσεις του τα τρισδιάστατα σήματα καταρχήν από πολλές πλευρές. Όσον αφορά τις αποδείξεις της χρήσης των σημάτων αυτών, οι αποδείξεις αυτές πρέπει να συνεκτιμώνται όχι ως δισδιάστατες αναπαραστάσεις της οπτικής εικόνας τους, αλλά ως αναπαραστάσεις της τρισδιάστατης πρόσληψής τους από τον ενδιαφερόμενο καταναλωτή. Κατά συνέπεια, οι απεικονίσεις ενός τρισδιάστατου σήματος από τα πλάγια και από πίσω μπορούν καταρχήν να είναι πραγματικά λυσιτελείς ενόψει της εκτίμησης της ουσιαστικής χρήσης του σήματος αυτού και δεν επιτρέπεται να αποφασίζεται η μη συνεκτίμησή τους με μόνη αιτιολογία το ότι δεν πρόκειται για απεικονίσεις του μπροστινού μέρους.

66 Ομοίως, τα άρθρα από τον γαλλικό Τύπο και τα αποσπάσματα από αναρτήσεις σε γαλλικά διαδικτυακά φόρουμ, κατά τα οποία, ειδικότερα, η βότκα Żubrówka με τη «φημισμένη βουχλόη» «είναι εύκολα αναγνωρίσιμη, χάρη στο φύλλο του αρωματικού χόρτου που βρίσκεται μέσα στη φιάλη» (βλ. ανωτέρω σκέψη 50), μπορούσαν εκ πρώτης όψεως να είναι πραγματικά λυσιτελή για την έκβαση της ανακοπής που είχε ασκηθεί ενώπιον του ΓΕΕΑ, καθόσον η συνεκτίμησή τους θα μπορούσε να διευκολύνει την απόδειξη της ουσιαστικής χρήσης του προγενέστερου γαλλικού σήματος στη γαλλική επικράτεια κατά τη διάρκεια της επίμαχης περιόδου.

67 Εξάλλου, το στάδιο της διαδικασίας κατά το οποίο προσκομίστηκαν εκπροθέσμως τα αποδεικτικά στοιχεία αυτά, αλλά και οι σχετικές περιστάσεις, δεν εμπόδιζαν τη συνεκτίμησή τους από το ΓΕΕΑ, καθόσον η προσφεύγουσα τα προσκόμισε κατά την κατάθεση του υπομνήματος στο οποίο εξέθετε τους λόγους της προσφυγής της ενώπιον του τμήματος προσφυγών, οπότε το τμήμα προσφυγών μπορούσε να ασκήσει αντικειμενικά και αιτιολογημένα τη διακριτική του ευχέρεια σχετικά με τη συνεκτίμηση των στοιχείων αυτών.

68 Κατά συνέπεια, σύμφωνα με τη νομολογία που παρατέθηκε ανωτέρω στη σκέψη 62, το τμήμα προσφυγών ήταν υποχρεωμένο να ασκήσει αντικειμενικά και αιτιολογημένα τη διακριτική του ευχέρεια σχετικά με τη συνεκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που είχαν προσκομιστεί εκπρόθεσμα, αλλά ανταποκρίνονταν στα δύο κριτήρια που έχει θέσει η εν λόγω νομολογία, και συγκεκριμένα της

δήλωσης τουλάχιστον του Κ. και των συνημμένων στη δήλωση αυτή απεικονίσεων της φιάλης από μπροστά, από τις δύο αντίθετες πλευρές και από πίσω, καθώς και των άρθρων από τον γαλλικό Τύπο και των αποσπασμάτων από αναρτήσεις σε γαλλικά διαδικτυακά φόρουμ.

69 Επομένως, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι το τμήμα προσφυγών, παραλείποντας να ασκήσει αντικειμενικά και αιτιολογημένα τη διακριτική του ευχέρεια σχετικά με τη συνεκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων της χρήσης του προγενέστερου τρισδιάστατου γαλλικού σήματος, τα οποία είχαν προσκομιστεί για πρώτη φορά ενώπιόν του, παρέβη το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, καθώς και, λόγω της μη παράθεσης της σχετικής αιτιολογίας, το άρθρο 75 του ίδιου κανονισμού.

70 Η ορθότητα του παραπάνω συμπεράσματος δεν αναιρείται από τους ισχυρισμούς του ΓΕΕΑ και της παρεμβαίνουσας.

71 Καταρχάς, όσον αφορά το γεγονός ότι το ΓΕΕΑ αποπειράται ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου να στηρίξει την προσβαλλόμενη απόφαση σε στοιχεία που δεν έχουν ληφθεί υπόψη για την έκδοση της εν λόγω απόφασης, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι δεν επιτρέπεται η επίκληση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου τέτοιας συμπληρωματικής αιτιολογίας με σκοπό τη συμπλήρωση της ενδεχομένως ανεπαρκούς αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης (βλ. επ' αυτού, κατ' αναλογία, απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2012, Sina Bank κατά Συμβουλίου, T-15/11, Συλλογή, EU:T:2012:661, σκέψη 62 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

72 Υπενθυμίζεται συγκεκριμένα ότι η αιτιολογία μιας πράξης πρέπει να γνωστοποιείται στο πρόσωπο που αφορά η εν λόγω πράξη πριν αυτό ασκήσει προσφυγή κατ' αυτής και ότι η μη τήρηση της υποχρέωσης αιτιολόγησης δεν μπορεί να καλύπτεται από το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος λαμβάνει γνώση της αιτιολογίας της πράξης κατά τη διαδικασία ενώπιον του δικαστή της Ένωσης (βλ. επ' αυτού, κατ' αναλογία, απόφαση Sina Bank κατά Συμβουλίου, σκέψη 71 ανωτέρω, EU:T:2012:661, σκέψη 56 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Η δυνατότητα ενός θεσμικού ή άλλου οργάνου της Ένωσης να προβάλλει τέτοια συμπληρωματική αιτιολογία, προκειμένου να συμπληρώσει την αιτιολογία που παρατίθεται στην προσβαλλόμενη απόφαση, θα πρόσβαλλε τα δικαιώματα άμυνας του ενδιαφερομένου και το δικαίωμά του για αποτελεσματική ένδικη προστασία και θα παραβίαζε την αρχή της ισότητας των διαδίκων ενώπιον του δικαστή της Ένωσης (βλ. επ' αυτού, κατ' αναλογία, απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2013, Bateni κατά Συμβουλίου, T-42/12 και T-181/12, EU:T:2013:409, σκέψη 54 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

73 Το Γενικό Δικαστήριο, χωρίς να θέτει ζήτημα ορθότητας της παραπάνω διαπίστωσης, κρίνει σκόπιμο να εξετάσει και να αντικρούσει τους εν λόγω ισχυρισμούς.

74 Πρώτον, ο ισχυρισμός του ΓΕΕΑ ότι το άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009, όπως εφαρμόζεται κατά τον κανόνα 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95, περιέχει «αντίθετη διάταξη», κατά την έννοια της νομολογίας που παρατέθηκε ανωτέρω στη σκέψη 44, που απαγορεύει τη συνεκτίμηση των αποδείξεων της χρήσης οι οποίες προσκομίζονται για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών, πρέπει να απορριφθεί για τους ακόλουθους λόγους.

75 Το άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009, που επιγράφεται «Εξέταση της ανακοπής», προβλέπει βασικά ότι, μετά από αίτηση του καταθέτη, ο ανακόπτων δικαιούχος προγενέστερου κοινοτικού σήματος οφείλει να αποδείξει ότι, κατά τη διάρκεια των πέντε ετών που προηγήθηκαν της δημοσίευσης της αίτησης κοινοτικού σήματος, είχε γίνει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου κοινοτικού ή εθνικού σήματος στην Ένωση για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία είχε καταχωριστεί το σήμα και επί των οποίων βασίζεται η ανακοπή του ή ότι υπάρχει εύλογη αιτία για τη μη χρήση. Αν δεν αποδειχθούν τα ανωτέρω, η ανακοπή απορρίπτεται.

76 Στο σημείο αυτό επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009, ως διάταξη ουσιαστικού δικαίου, δεν θέτει καμία προϋπόθεση ως προς την προθεσμία που τάσσεται στον ανακόπτοντα για την προσκόμιση της απόδειξης της χρήσης του προγενέστερου σήματος (απόφαση New Yorker SHK Jeans κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:C:2013:484, σκέψη 24· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, απόφαση Centrotherm Systemtechnik κατά ΓΕΕΑ και centrotherm Clean Solutions, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:C:2013:593, σκέψη 79). Επομένως, η απόρριψη της ανακοπής, «αν δεν αποδειχθούν τα ανωτέρω», αποτελεί απόρροια της εκτίμησης των προσκομιζόμενων αποδείξεων επί της ουσίας και όχι απόρροια της μη τήρησης μιας διαδικαστικής προθεσμίας.

77 Επομένως, το άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009 δεν επηρεάζει τη διακριτική ευχέρεια που παρέχει στο ΓΕΕΑ το άρθρο 76, παράγραφος 2, του ίδιου αυτού κανονισμού σχετικά με την απόφασή του αν θα λάβει υπόψη ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν εκπρόθεσμα ενώπιόν του.

78 Ο κανόνας 22, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 ορίζει ότι, αν ο ανακόπτων υποχρεούται να αποδείξει ότι έχει γίνει χρήση του σήματος ή ότι συντρέχουν βάσιμοι λόγοι για τη μη χρήση, το ΓΕΕΑ τον καλεί να προσκομίσει, εντός της προθεσμίας που του τάσσει, τα απαιτούμενα αποδεικτικά στοιχεία. Αν ο ανακόπτων δεν προσκομίσει αυτά τα αποδεικτικά στοιχεία εμπρόθεσμα, το ΓΕΕΑ απορρίπτει την ανακοπή.

79 Ομοίως, ο κανόνας 40, παράγραφος 5, του κανονισμού 2868/95 προβλέπει ότι, στην περίπτωση αίτησης για κήρυξη έκπτωσης βασιζόμενης στο άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009, το ΓΕΕΑ ζητεί από τον δικαιούχο του κοινοτικού σήματος να αποδείξει τη χρήση του σήματος κατά τη διάρκεια μιας περιόδου που καθορίζει το ΓΕΕΑ. Αν η απόδειξη δεν προσκομιστεί εντός της ταχθείσας προθεσμίας, ο δικαιούχος του κοινοτικού σήματος κηρύσσεται έκπτωτος των δικαιωμάτων του. Ο κανόνας 22, παράγραφοι 2, 3 και 4, εφαρμόζεται τηρουμένων των αναλογιών.

80 Υπενθυμίζεται πάντως ότι το Δικαστήριο έχει δεχτεί ότι ο κανόνας 40, παράγραφος 5, του κανονισμού 2868/95 δεν εμποδίζει το τμήμα προσφυγών να ασκεί τη διακριτική ευχέρεια την οποία του παρέχει καταρχήν το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 και να συνεκτιμά ενδεχομένως τα συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία που έχουν προσκομιστεί ενώπιόν του (βλ. επ' αυτού απόφαση Centrotherm Systemtechnik κατά ΓΕΕΑ και centrotherm Clean Solutions, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:C:2013:593, σκέψη 90).

81 Το ίδιο ισχύει, για τους ίδιους ακριβώς λόγους, για τον κανόνα 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95, ο οποίος αντιστοιχεί, στη διαδικασία ανακοπής, στον κανόνα 40 του κανονισμού αυτού, ο οποίος διέπει τη διαδικασία έκπτωσης.

82 Συναφώς, μολονότι από το γράμμα του κανόνα 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95 συνάγεται ασφαλώς ότι, όταν καμία απόδειξη της χρήσης του οικείου σήματος δεν έχει προσκομιστεί εντός της προθεσμίας που έχει τάξει το ΓΕΕΑ, το ΓΕΕΑ πρέπει καταρχήν να διαπιστώνει αυτεπαγγέλτως την απουσία ουσιαστικής χρήσης του προγενέστερου σήματος, η συναγωγή του συμπεράσματος αυτού δεν επιβάλλεται αντίθετα στην περίπτωση κατά την οποία έχουν προσκομιστεί εντός της εν λόγω προθεσμίας αποδεικτικά στοιχεία της χρήσης αυτής (απόφαση New Yorker SHK Jeans κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:C:2013:484, σκέψη 28· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, απόφαση Centrotherm Systemtechnik κατά ΓΕΕΑ και centrotherm Clean Solutions, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:C:2013:593, σκέψη 86).

83 Στην περίπτωση αυτή δηλαδή και εφόσον δεν προκύπτει εκ πρώτης όψεως ότι τα στοιχεία αυτά είναι τελείως αλυσιτελή για την απόδειξη της ουσιαστικής χρήσης του σήματος, η διαδικασία πρέπει να συνεχιστεί. Συγκεκριμένα, το ΓΕΕΑ οφείλει ιδίως, όπως προβλέπει το άρθρο 42, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009, να καλεί τους διαδίκους, όποτε το κρίνει αναγκαίο, να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί των εγγράφων που τους έχει κοινοποιήσει ή επί των γνωστοποιήσεων που

προέρχονται από τους λοιπούς διαδίκους (απόφαση New Yorker SHK Jeans κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:C:2013:484, σκέψη 29· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, απόφαση Centrotherm Systemtechnik κατά ΓΕΕΑ και centrotherm Clean Solutions, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:C:2013:593, σκέψη 87).

84 Στο πλαίσιο αυτό, αν στη συνέχεια διαπιστωθεί η απουσία ουσιαστικής χρήσης του προγενέστερου σήματος, η διαπίστωση αυτή δεν στηρίζεται στην εφαρμογή του κανόνα 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95, ο οποίος αποτελεί κυρίως διαδικαστική διάταξη, αλλά αποκλειστικώς και μόνο στην εφαρμογή των ουσιαστικού δικαίου διατάξεων του άρθρου 42 του κανονισμού 207/2009 (απόφαση New Yorker SHK Jeans κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:C:2013:484, σκέψη 29· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, απόφαση Centrotherm Systemtechnik κατά ΓΕΕΑ και centrotherm Clean Solutions, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:C:2013:593, σκέψη 87).

85 Από τα παραπάνω προκύπτει δηλαδή ότι η προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων για τη χρήση του σήματος, τα οποία προστίθενται σε αποδεικτικά στοιχεία που έχουν προσκομιστεί εντός της προθεσμίας την οποία έχει τάξει το ΓΕΕΑ βάσει του κανόνα 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95, εξακολουθεί να είναι δυνατή και μετά την εκπνοή της εν λόγω προθεσμίας και ότι το ΓΕΕΑ μπορεί κάλλιστα να λαμβάνει υπόψη τα εκπροθέσμως προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία, κάνοντας χρήση της διακριτικής ευχέρειας που του παρέχει το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 (απόφαση New Yorker SHK Jeans κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:C:2013:484, σκέψη 30· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, απόφαση Centrotherm Systemtechnik κατά ΓΕΕΑ και centrotherm Clean Solutions, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:C:2013:593, σκέψη 88).

86 Κατά συνέπεια, το συμπέρασμα είναι ότι ο κανόνας 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95 δεν εμποδίζει το τμήμα προσφυγών να ασκεί τη διακριτική ευχέρεια την οποία του παρέχει το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 και να συνεκτιμά ενδεχομένως τα συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν για πρώτη φορά ενώπιόν του.

87 Εν προκειμένω, όπως υπενθυμίστηκε παραπάνω στη σκέψη 48, δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα είχε προσκομίσει, εντός της προθεσμίας που της είχε τάξει το ΓΕΕΑ, διάφορα στοιχεία, για να αποδείξει τη χρήση του προγενέστερου γαλλικού σήματος. Επιβάλλεται επίσης η διαπίστωση ότι αυτά τα στοιχεία που προσκομίστηκαν αρχικά δεν ήταν τελείως αλυσιτελή προς τούτο, αφού μάλιστα το τμήμα προσφυγών τα έλαβε υπόψη, στα σημεία 13 έως 18 της προσβαλλόμενης απόφασης, έστω και αν τα έκρινε ανεπαρκή. Επομένως, η προσκόμιση συμπληρωματικών αποδεικτικών στοιχείων, τα οποία προστέθηκαν στα λυσιτελή αποδεικτικά στοιχεία που είχαν προσκομιστεί εντός της προθεσμίας την οποία είχε τάξει το ΓΕΕΑ βάσει του κανόνα 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95, εξακολουθούσε να είναι δυνατή και μετά την εκπνοή της εν λόγω προθεσμίας και το ΓΕΕΑ μπορούσε κάλλιστα να τα συνεκτιμήσει, κάνοντας χρήση της διακριτικής ευχέρειας που του παρείχε το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.

88 Δεύτερον, δεν μπορεί να γίνει δεκτός ούτε ο κατά το ΓΕΕΑ και την παρεμβαίνουσα στηριζόμενος στη νομολογία ισχυρισμός τους ότι τα νέα έγγραφα δεν είναι συμπληρωματικά των εγγράφων που προσκομίστηκαν εμπρόθεσμα, και μάλιστα δεν έχουν ουσιαστικά καμία σχέση με τα αυτά, διότι απεικονίζουν μια διαφορετική φιάλη, με καμπυλωτό και όχι επιμήκη λαιμό, καθώς και ένα επίμηκες αντικείμενο —που θα μπορούσε να είναι φύλλο χόρτου— που απεικονίζεται παγίως στο εσωτερικό της φιάλης, πράγμα που αποτελεί το πρώτο και μοναδικό αποδεικτικό στοιχείο της χρήσης του αντικειμένου αυτού εντός μιας φιάλης.

89 Στο σημείο αυτό επισημαίνεται καταρχάς ότι, κατά τη νομολογία, δεν είναι αναγκαίο να υπάρχει ουσιαστική σχέση των συμπληρωματικών στοιχείων με τα προγενέστερα. Η μόνη προϋπόθεση που θέτει η νομολογία είναι να μην είναι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίζονται μετά τη λήξη της προθεσμίας την οποία έταξε το τμήμα ανακοπών τα πρώτα και μοναδικά αποδεικτικά στοιχεία της χρήσης, αλλά να πρόκειται για «συμπληρωματικά» ή «πρόσθετα» αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία να προστίθενται σε λυσιτελή αποδεικτικά στοιχεία που έχουν προσκομιστεί εμπροθέσμως [αποφάσεις

New Yorker SHK Jeans κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:C:2013:484, σκέψη 30, και της 29ης Σεπτεμβρίου 2011, New Yorker SHK Jeans κατά ΓΕΕΑ — Vallis K. — Vallis A. (FISHBONE), T-415/09, EU:T:2011:550, σκέψη 33].

90 Στη συνέχεια υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με τα κριτήρια που έχει διατυπώσει η νομολογία που παρατίθεται ανωτέρω στη σκέψη 62, δεν είναι υποχρεωτική η ύπαρξη ουσιαστικής σχέσης των συμπληρωματικών στοιχείων με τα στοιχεία που προσκομίστηκαν προηγουμένως, αλλά τα συμπληρωματικά αυτά στοιχεία πρέπει να είναι εγγενώς λυσιτελή για την έκβαση της διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ.

91 Κατά τα λοιπά, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι αυτός ο ισχυρισμός του ΓΕΕΑ και της παρεμβαίνουσας είναι αβάσιμος, διότι παραμορφώνει το περιεχόμενο των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν εντός της προθεσμίας που είχε τάξει το τμήμα ανακοπών. Συγκεκριμένα, διαπιστώνεται ότι στις φωτογραφίες που περιλαμβάνονται στα σημεία 14 και 15 της προσβαλλόμενης απόφασης (βλ. ανωτέρω σκέψη 15), ο παρατηρητής βλέπει ένα φύλλο χόρτου —και όχι ένα οποιοδήποτε επίμηκες αντικείμενο— μέσα στη φιάλη. Οι φωτογραφίες που περιλαμβάνονται ανωτέρω στη σκέψη 52 δεν συνιστούν συνεπώς το πρώτο και μοναδικό αποδεικτικό στοιχείο της χρήσης ενός φύλλου χόρτου εντός φιάλης.

92 Τρίτον, δεν μπορεί να γίνει δεκτός ούτε ο ισχυρισμός του ΓΕΕΑ και της παρεμβαίνουσας ότι η προσφεύγουσα δεν εξήγησε γιατί τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν συμπληρωματικά των ήδη προσκομισθέντων και γιατί δεν τα είχε προσκομίσει εμπρόθεσμα.

93 Επισημαίνεται ευθύς εξαρχής ότι καμία τέτοια εξήγηση δεν απαιτείται κατά τη νομολογία που παρατέθηκε ανωτέρω στη σκέψη 62.

94 Επιπλέον, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η προσφεύγουσα, με το υπόμνημα στο οποίο εξέθετε τους λόγους της προσφυγής της ενώπιον του τμήματος προσφυγών, αναφέρθηκε πράγματι τόσο στην απόφαση του τμήματος ανακοπών με την οποία είχαν κριθεί ανεπαρκείς οι αποδείξεις της χρήσης που είχε προσκομίσει η προσφεύγουσα ενώπιόν του, όσο και στα συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία. Επομένως, η προσφεύγουσα, αντίθετα από ό,τι υποστηρίζει η παρεμβαίνουσα, επικαλέστηκε καθένα από τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία προς στήριξη της επιχειρηματολογίας που είχε διατυπώσει στις σελίδες 2 και 3 του εν λόγω υπομνήματος. Πρέπει να γίνει δεκτό ότι η αναφορά αυτή αρκούσε ως ένδειξη του ότι η προσφεύγουσα υποστήριζε ότι τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία ήταν λυσιτελή για τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Δεν φαίνεται όμως το τμήμα προσφυγών να εξέτασε δεόντως κατά πόσον ήταν λυσιτελή τα συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία τα οποία προσκόμισε η προσφεύγουσα (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση Centrotherm Systemtechnik κατά ΓΕΕΑ και centrotherm Clean Solutions, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:C:2013:593, σκέψη 116).

95 Εξάλλου, πρέπει να τονιστεί ότι δεν απαιτείται κατ' ανάγκη, προκειμένου να ληφθούν υπόψη συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία για τη χρήση του σήματος τα οποία προσκομίστηκαν μετά το πέρας της προθεσμίας του κανόνα 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95, να βρισκόταν ο ενδιαφερόμενος σε αδυναμία να τα προσκομίσει εμπροθέσμως (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση Centrotherm Systemtechnik κατά ΓΕΕΑ και centrotherm Clean Solutions, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:C:2013:593, σκέψη 117).

96 Τέταρτο και τελευταίο, δεν μπορεί να γίνει δεκτός ο ισχυρισμός της παρεμβαίνουσας ότι, κατά τη νομολογία, η αιτιολογία του τμήματος προσφυγών επιτρέπεται να συνάγεται έμμεσα, πράγμα που συμβαίνει εν προκειμένω, κατά την παρεμβαίνουσα, σε σχέση με το σημείο 16 της προσβαλλόμενης απόφασης (βλ. ανωτέρω σκέψη 15), αφού δεν είναι δυνατόν να επιβάλλεται στο τμήμα αυτό η υποχρέωση να ασχολείται διεξοδικά, στην απόφασή του, με όλους τους συλλογισμούς που έχουν διατυπώσει οι διάδικοι ενώπιόν του.

97 Συναφώς υπενθυμίζεται ότι η νομολογία την οποία επικαλέστηκε η παρεμβαίνουσα ισχύει μόνο υπό τη ρητή προϋπόθεση ότι η αιτιολογία παρέχει, αφενός, στους ενδιαφερόμενους τη δυνατότητα να γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους εκδόθηκε η απόφαση του τμήματος προσφυγών και, αφετέρου, στο αρμόδιο δικαστήριο επαρκή στοιχεία για να ασκήσει τον έλεγχό του [βλ. επ' αυτού απόφαση της 9ης Ιουλίου 2008, Reber κατά ΓΕΕΑ — Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), T-304/06, Συλλογή, EU:T:2008:268, σκέψη 55 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

98 Από τις σκέψεις 47 έως 69 της παρούσας απόφασης προκύπτει όμως ότι η προϋπόθεση αυτή δεν πληρούται εν προκειμένω, τουλάχιστον όσον αφορά την απόφαση του τμήματος προσφυγών σχετικά με τη συνεκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν για πρώτη φορά ενώπιόν του, οπότε η εν λόγω νομολογία δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω.

99 Ομοίως, η νομολογία την οποία επικαλέστηκε το ΓΕΕΑ, ότι δηλαδή η έλλειψη αιτιολογίας, ακόμη και αν θεωρηθεί αποδεδειγμένη, δεν επισύρει, καθεαυτή, την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης, όταν δεν επηρεάζει το βάσιμο της απόφασης αυτής [απόφαση της 12ης Σεπτεμβρίου 2013, «Rauscher» Consumer Products κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση ενός απορροφητικού ταμπόν), T-492/11, EU:T:2013:421, σκέψη 34], δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω, επειδή ακριβώς δεν πληρούται η προϋπόθεση αυτή: οι συνέπειες της έλλειψης αιτιολογίας επί του βασίμου της προσβαλλόμενης απόφασης εκτίθενται ανωτέρω στις σκέψεις 47 έως 69, και κυρίως στις σκέψεις 64 και 66.

100 Κατόπιν όλων των παραπάνω σκέψεων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο τρίτος λόγος ακύρωσης είναι βάσιμος, καθόσον το τμήμα προσφυγών παρέλειψε να ασκήσει αντικειμενικά και αιτιολογημένα τη διακριτική του ευχέρεια προκειμένου να αποφασίσει αν έπρεπε να συνεκτιμήσει τα συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία που είχαν προσκομιστεί για πρώτη φορά ενώπιόν του μετά τη λήξη της προθεσμίας που είχε τάξει το τμήμα ανακοπών.

101 Κατά τα λοιπά, δεδομένου ότι το τμήμα προσφυγών δεν εξέτασε το ζήτημα αν έπρεπε να συνεκτιμήσει τα συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία που είχαν προσκομιστεί ενώπιόν του, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να το εξετάσει για πρώτη φορά στο πλαίσιο του ελέγχου της νομιμότητας της προσβαλλόμενης απόφασης [βλ. επ' αυτού αποφάσεις της 5ης Ιουλίου 2011, Edwin κατά ΓΕΕΑ, C-263/09 P, Συλλογή, EU:C:2011:452, σκέψεις 72 και 73, της 12ης Μαΐου 2010, Beifa Group κατά ΓΕΕΑ — Schwan-Stabilo Schwanhäußer (Όργανο γραφής), T-148/08, Συλλογή, EU:T:2010:190, σκέψη 124, και της 14ης Δεκεμβρίου 2011, Völkl κατά ΓΕΕΑ — Marker Völkl (VÖLKL), T-504/09, Συλλογή, EU:T:2011:739, σκέψη 63 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

102 Το τμήμα προσφυγών θα πρέπει συνεπώς να εξετάσει, με βάση τις κατευθύνσεις που δίνονται με τη νομολογία και την παρούσα απόφαση, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη το σύνολο των κρίσιμων εν προκειμένω περιστάσεων και αιτιολογώντας συναφώς την απόφασή του, αν πρέπει να συνεκτιμήσει, ενόψει της έκδοσης απόφασης επί της προσφυγής που εξακολουθεί να εκκρεμεί ενώπιόν του, τα συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία τα οποία προσκομίστηκαν από την προσφεύγουσα για πρώτη φορά ενώπιόν του (βλ. επ' αυτού απόφαση Centrotherm Systemtechnik κατά ΓΕΕΑ και centrotherm Clean Solutions, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:C:2013:593, σκέψη 119).

103 Δεδομένου ότι ο τρίτος λόγος ακύρωσης είναι βάσιμος, πρέπει να γίνει δεκτή η προσφυγή και, συνεπώς, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος.

Επί των δικαστικών εξόδων

104 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, αν υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

105 Δεδομένου ότι το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ηττήθηκαν, πρέπει το μεν ΓΕΕΑ όχι μόνο να φέρει τα έξοδά του, αλλά και να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, σύμφωνα με το αίτημά της, η δε παρεμβαίνουσα να φέρει τα έξοδά της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), της 26ης Μαρτίου 2012 (υπόθεση R 2506/2010-4).

2) Το ΓΕΕΑ φέρει επίσης, εκτός από τα δικαστικά έξοδά του, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η CEDC International sp. z o.o.

3) Η Underberg AG φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Γρατσίας Kancheva Wetter

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 11 Δεκεμβρίου 2014.

(υπογραφές)